Parlament Europejski
2024-2029

TEKSTY PRZYJĘTE

P10_TA(2026)0089

Wniosek o uchylenie immunitetu Nikosa Pappasa

Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 26 marca 2026 r. w sprawie wniosku o uchylenie immunitetu Nikosa Pappasa (2025/2194(IMM))

Parlament Europejski,

– uwzględniając wniosek o uchylenie immunitetu Nikosa Pappasa otrzymany pismem z 10 września 2025 r. od Prokuratury Generalnej przy Sądzie Najwyższym Republiki Greckiej, przekazującym wniosek prokuratora przy sądzie pierwszej instancji w Atenach w związku z postępowaniem karnym, które ma zostać wszczęte przeciwko Nikosowi Pappasowi, i ogłoszony w Parlamencie 6 października 2025 r.,

– po wysłuchaniu wyjaśnień Nikosa Pappasa 28 stycznia 2026 r., zgodnie z art. 9 ust. 6 Regulaminu,

– uwzględniając art. 8 i 9 protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej, jak również art. 6 ust. 2 aktu dotyczącego wyboru członków Parlamentu Europejskiego w powszechnych wyborach bezpośrednich z dnia 20 września 1976 r.,

– uwzględniając wyroki wydane przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej 21 października 2008 r., 19 marca 2010 r., 6 września 2011 r., 17 stycznia 2013 r. i 19 grudnia 2019 r.[1],

– uwzględniając art. 5 ust. 2, art. 6 ust. 1 oraz art. 9 Regulaminu,

---

[1] Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z 21 października 2008 r., *Marra/De Gregorio i Clemente*, C-200/07 i C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579; wyrok Sądu z 19 marca 2010 r., *Gollnisch/Parlament*, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102; wyrok Trybunału Sprawiedliwości z 6 września 2011 r., *Patriciello*, C-163/10, ECLI:EU:C:2011:543; wyrok Sądu z 17 stycznia 2013 r., *Gollnisch/Parlament*, T-346/11 i T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23; wyrok Trybunału Sprawiedliwości z 19 grudnia 2019 r., *Junqueras Vies*, C-502/19, ECLI:EU:C:2019:1115.

– uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej (A10-0077/2026),

A. mając na uwadze, że pismem z dnia 10 września 2025 r. Prokuratura Generalna przy Sądzie Najwyższym Republiki Greckiej przekazała wniosek prokuratora przy sądzie pierwszej instancji w Atenach o uchylenie immunitetu Nikosa Pappasa, posła do Parlamentu Europejskiego wybranego w Republice Greckiej, w związku z zarzucanymi czynami pomówienia i zniewagi stanowiącymi przestępstwa określone w art. 26a, art. 27 ust. 1, art. 361 ust. 1 i art. 363 greckiego kodeksu karnego – czyny przestępcze stanowiące występek;

B. mając na uwadze, że zgodnie z wnioskiem w skardze wskazano, iż podczas wywiadu w programie online Nikos Pappas miał przedstawić – przed osobami trzecimi – nieprawdziwe i zniesławiające twierdzenia dotyczące pewnego dziennikarza, umyślnie znieważając jego honor; mając na uwadze, że Nikos Pappas miał popełnić te przestępstwa 20 marca 2024 r. w Atenach;

C. mając na uwadze, że Nikos Pappas został wybrany do Parlamentu Europejskiego w wyborach europejskich w czerwcu 2024 r. i w czasie popełniania zarzucanych czynów nie był posłem do Parlamentu Europejskiego; mając na uwadze, że skargę przeciwko niemu złożono 10 czerwca 2024 r.;

D. mając na uwadze, że zarzucany czyn i późniejszy wniosek o uchylenie immunitetu nie dotyczą opinii wyrażonej przez Nikosa Pappasa ani stanowiska zajętego przez niego w głosowaniu w czasie wykonywania obowiązków służbowych w rozumieniu art. 8 Protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej;

E. mając na uwadze, że zgodnie z art. 9 akapit pierwszy lit. a) Protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej podczas sesji Parlamentu Europejskiego posłowie do Parlamentu Europejskiego korzystają na terytorium swoich państw z immunitetów przyznawanych członkom parlamentu ich państwa członkowskiego;

F. mając na uwadze, że zgodnie z art. 62 konstytucji Republiki Greckiej w czasie trwania mandatu poselskiego posła nie można ścigać, aresztować, uwięzić ani poddać innym środkom polegającym na pozbawieniu wolności bez zgody izby deputowanych;

G. mając na uwadze, że immunitet, o którym mowa w protokole nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej, ma chronić Parlament i posłów do niego przed postępowaniami sądowymi w związku z działaniami podejmowanymi w ramach wykonywania obowiązków parlamentarnych i niemożliwych do oddzielenia od tych obowiązków;

H. mając na uwadze, że zgodnie z art. 5 ust. 2 Regulaminu immunitet

parlamentarny nie jest osobistym przywilejem posła, lecz gwarancją niezależności Parlamentu jako całości oraz jego posłów;

I. mając na uwadze, że Parlament nie znalazł w tej sprawie dowodów wskazujących na zaistnienie *fumus persecutionis*, czyli okoliczności wskazujących na leżący u podstaw postępowania sądowego zamiar zaszkodzenia działalności politycznej posła jako posła do Parlamentu Europejskiego;

J. mając na uwadze, że, z jednej strony, Parlamentu nie można uznawać za sąd, a z drugiej – że posła nie można uznawać za „oskarżonego” w kontekście procedury uchylenia immunitetu[2];

1. postanawia uchylić immunitet Nikosa Pappasa;

2. zobowiązuje swoją przewodniczącą do niezwłocznego przekazania niniejszej decyzji oraz sprawozdania właściwej komisji właściwemu organowi Republiki Greckiej i Nikosowi Pappasowi.

---

[2] Wyrok Sądu z 30 kwietnia 2019 r., *Briois/Parliament*, T-214/18, ECLI:EU:T:2019:266, pkt 91.